

Colecție coordonată de
SHAUKI AL-GAREEB

KENDARE BLAKE

TREI
COROANE
ÎNTUNECATE

Traducere din limba engleză de
ROXANA OLTEANU

CORINT
BOOKS

—2017—

Redactare: Mirella Ac sente

Tehnoredactare computerizată: Mihaela Ciufu

Ilustrație copertă: © 2016 by John Dismukes

Design copertă: Aurora Parlagreco

Kendare Blake, *Three Dark Crowns*

THREE DARK CROWNS © Kendare Blake, 2016

First published by HarperTeen, an imprint of HarperCollins Publishers

Translation rights arranged by Graal Literary Agency

and Wolf Agency Literary Services LLC, USA.

All rights reserved.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin

GRUPULUI EDITORIAL CORINT.

LEDA EDGE este marcă înregistrată.

ISBN 978-606-793-098-6

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

KENDARE, BLAKE

Trei coroane întunecate / Kendare Blake; trad. din lb. engleză de Roxana Olteanu. - București: Corint Books, 2017

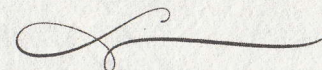
vol.

ISBN 978-606-793-097-9

Vol. 1. - 2017. - ISBN 978-606-793-098-6

I. Olteanu, Roxana Claudia (trad.)

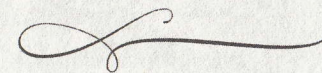
821.111

*Trei surori întunecate
născute într-o vâlcea,
trei surori delicate,
nicicând nu se vor iubi.*

—

*Trei surori întunecate,
toate trei frumoase,
două vor fi devorate
și doar una regină va fi.*

CONACUL GREAVESDRAKE

O tânără regină stă în picioare, desculță, pe un postament de lemn, cu brațele întinse în lături. Nu are nimic cu care să se apere de frig, doar cămașa subțire de noapte și părul ei negru și lung. Are nevoie de toată puterea trupului său fragil ca să-și țină bărbia sus și umerii drepti.

Două femei înalte se plimbă în jurul postamentului din lemn. Bat nervos cu vârfurile degetelor în brațele încrucișate la piept, iar pașii lor răsună pe podeaua rece de lemn tare.

— E numai piele și os, spune Genevieve și îi lovește ușor coastele, de parcă i-ar fi teamă să nu le spargă. Și încă e mărunță. Reginele mărunte nu inspiră prea multă încredere. Cei din consiliu nu vor mai înceta cu comentariile.

O studiază pe regină cu dezgust, oprindu-se cu privirea asupra fiecărei imperfecțiuni: obrajii supti, tenul palid. Urmele lăsate de sumacul otrăvitor care se mai văd pe mâna ei dreaptă. Dar nu cicatrice. Întotdeauna au avut grijă să nu rămână cicatrice.

— Lasă mâinile jos, spune Genevieve și se răsucește pe călcâie.

Regina Katharine se uită mai întâi la Natalia, cea mai înaltă și mai vârstnică dintre surorile Arron. Natalia încuviințează din cap și sângele începe să curgă din nou în degetele lui Katharine.

— Va trebui să poarte mănuși în seara asta, spune Genevieve.

În tonul ei se simte limpede nemulțumirea. Dar Natalia este cea care stabilește programul de pregătire al reginei, iar dacă Natalia vrea să-i frece mâinile cu sumac otrăvitor cu o săptămână înainte de aniversare, atunci așa va face.

Genevieve apucă o șuviță din părul lui Katharine. Apoi o trage tare.

Katharine clipește. A fost împunsă și îmbrâncită de mâinile lui Genevieve din clipa în care s-a suit pe postament. Uneori smucită așa de tare, de parcă Genevieve ar fi vrut să cadă, ca să îi poată reproșa că are vânătaii.

Genevieve o trage iar de păr.

— Măcar nu-i cade părul. Dar cum e posibil ca un păr negru să fie atât de tern? Și a rămas așa de mărunță.

— E cea mai mică dintre triplete, născută ultima, spune Natalia, cu vocea ei joasă și calmă. Anumite lucruri, surioară, nu pot fi schimbate.

Când Natalia face un pas în față, Katharine se stăpânește cu greu să nu o urmărească cu privirea. Natalia este singura persoană pe care Katharine o consideră cât de cât ca o mamă. În fusta ei de mătase s-a ascuns ea când avea șase ani, când au luat-o de la Black Cottage și au adus-o la conacul Greavesdrake, plângând în hohote după despărțirea de surorile ei. În ziua aceea, nu vedeai nimic regal la Katharine. Dar Natalia a lăsat-o. I-a permis să plângă și să-i murdărească rochia. A mângâiat-o pe păr. E cea mai veche amintire pe care o are Katharine. Prima și ultima oară când Natalia i-a permis să se poarte ca un copil.

În lumina piezișă, indirectă, din salon, cocul blond al Nataliei pare aproape argintiu. Dar ea nu e în vârstă. Natalia nu va îmbătrâni niciodată. Are prea mult de muncă și prea multe responsabilități ca să-și permită asta. Este capul familiei de

toxici Arron și cel mai puternic membru al Consiliului Negru. Ea este cea care o educă pe viitoarea lor regină.

Genevieve o prinde pe Katharine de mâna arsă de otravă. Își trece degetele peste zgârieturi și, când o găsește pe cea mai adâncă, trage de coajă, ca să sângereze.

— Genevieve, o avertizează Natalia. Ajunge.

— Presupun că o să fie în regulă cu mănuși, spune Genevieve, deși pare și acum nemulțumită. Niște mănuși deasupra cotului vor da o formă brațelor.

Lasă mâna lui Katharine, iar mâna cade și se lovește de șold. Katharine e pe postament de peste o oră și mai e mult până să se termine ziua. Până la căderea serii, apoi până la petrecerea ei și *Gave Noir*. Festinul toxicilor. Numai gândul la asta o face să i se strângă stomacul și să se înfioare ușor.

Natalia se încruntă.

— Te-ai odihnit? o întreabă.

— Da, Natalia, spune Katharine.

— Ai mâncat doar terci subțire și apă?

— Da.

Nu a mâncat nimic altceva de zile bune, și totuși s-ar putea să nu fie de ajuns. E posibil ca otrava pe care va trebui s-o înghită, imensa cantitate de otravă, să anuleze eforturile depuse de Natalia. Desigur, dacă puterea de toxic a lui Katharine e mare, n-o să aibă nimic.

Când stai pe postament, pereții salonului întunecat par să te apese. Se împing în tine, îngreunați de atâția Arroni în casă. Au venit de pe tot cuprinsul insulei pentru asta. Aniversarea de șaisprezece ani a reginelor. De obicei, Greavesdrake pare doar o cavernă tăcută și mare, pustie; nu e nimeni aici în afară de Natalia și de servitori, de surorile ei, Genevieve și Antonin, și de verii ei, Lucian și Allegra, care mai vin uneori din casa lor din

oraș. Azi e aglomerată și plină de finețuri. Plină până la refuz de otrăvuri și de toxici. Dacă o casă ar putea să zâmbească, acum Greavesdrake ar rânji.

— Trebuie să fie pregătită, spune Genevieve. Ceea ce se va întâmpla în seara asta se va auzi în toate colțurile insulei.

Natalia își înalță capul spre sora ei. Din gest se vede imediat cât aprobă cele spuse de ea și cât de iritată e să audă asta din nou.

Natalia se întoarce și privește pe fereastră, peste dealuri, spre orașul capitală, Indrid Down. Cele două turnuri negre ale palatului Volroy, acolo unde locuiește regina în timpul domniei sale și unde își are sediul Consiliul Negru, se ridică deasupra hornurilor din care iese fum.

— Genevieve. Ești mult prea încordată.

— Prea încordată? întrebă Genevieve. Intrăm în Anul Ascensiunii cu o regină slabă. Dacă pierdem... Eu la Prynn nu mă mai întorc!

Vocea surorii ei devine atât de ascuțită, încât Natalia începe să râdă. Prynn. Odată era orașul toxicilor, dar acum numai cei mai slabi locuiesc acolo. Toată capitala Indrid Down e acum a lor. Așa a fost de mai bine de o sută de ani.

— Genevieve, nici măcar nu ai fost vreodată la Prynn.

— Să nu cumva să râzi de mine.

— Atunci nu mai fi caraghioasă. Câteodată nu știi ce se întâmplă cu tine.

Se uită din nou pe geam, spre turnurile negre ale palatului Volroy. Cinci membri ai familiei Arron fac parte din Consiliul Negru. Niciodată nu au fost mai puțin de cinci membri, de trei generații încoace, numiți acolo de regina toxicilor.

— Nu vreau să-ți spun decât ceea ce ție ți-a scăpat, fiind atât de desprinsă de activitatea consiliului, tot educând-o și pregătind-o pe regină.

— Nimic nu mi-a scăpat, spune Natalia și Genevieve lasă ochii în jos.

— Desigur. Îmi cer scuze, soră. Numai că în consiliu îngrijorarea e tot mai mare, de când templul îi susține deschis pe elementali.

— Templul este pentru zilele de sărbătoare și pentru rugăciuni de însănătoșire a copiilor bolnavi, replică Natalia, apoi se întoarce și o bate ușor pe Genevieve sub bărbie. Pentru toate celelalte, toată lumea se adresează consiliului. De ce nu te duci tu la grajd, să iei un cal și să te plimbi, Genevieve? sugerează ea. O să-ți calmeze nervii. Sau du-te înapoi la Volroy. Sunt convinsă că mai sunt chestiuni de rezolvat.

Genevieve strânge buzele. Pentru o clipă, pare că se va răzvrăti sau că va întinde mâna spre postament ca să-i dea o palmă lui Katharine, numai ca să-și descarce nervii. Apoi spune:

— E o idee bună. Atunci, ne vedem diseară, soră.

După ce Genevieve a plecat, Natalia îi face lui Katharine un semn cu capul.

— Poți să cobori.

Picioarele subțiri ale fetei tremură în timp ce coboară de pe postament, cu grijă să nu se împiedice.

— Du-te în apartamentul tău, spune Natalia, pe urmă se întoarce spre masă și începe să studieze un teanc de hârtii. O s-o trimit pe Giselle cu un castron de terci. Apoi nu mai iei altceva decât câteva înghițituri de apă.

Katharine înclină capul și face o mică reverență, pe care Natalia o observă cu coada ochiului. Dar tot nu pleacă.

— Este..., începe Katharine. Este așa de rău cum spune Genevieve?

Natalia se uită scurt la ea, cu aerul că se gândește dacă e cazul să-i răspundă sau nu.

— Genevieve e mai alarmistă, spune ea în cele din urmă. Așa a fost de mică. Nu, Kat. Nu e chiar așa de rău.

Întinde mâna și îi așază fetei o șuviță de păr după ureche. E un gest pe care îl face de multe ori când e mulțumită.

— Reginele toxicilor stăteau pe tron cu mult înainte să mă nasc eu. Și vor mai sta mult timp după ce noi două nu vom mai fi.

Își pune mâinile pe umerii ei. Natalia e înaltă, de o frumusețe rece. Cuvintele spuse de ea nu admit contraziceri, nu lasă loc de îndoieli. Dacă și Katharine ar semăna mai mult cu ea, atunci familia Arron nu ar avea de ce să se îngrijoreze.

— În seara asta e o petrecere, spune Natalia. Pentru tine, de ziua ta. Bucură-te de ea, regină Katharine. Lasă-mă pe mine să-mi fac griji pentru celelalte.

Așezată în fața oglinzii, regina Katharine se studiază, în timp ce Giselle îi piaptână părul negru cu mișcări lungi și liniștite. Katharine este și acum în cămașă de noapte și halat, și încă îi e frig. Greavesdrake este un loc friguros și întunecat. Uneori, i se pare că și-a petrecut toată viața în întuneric și înghețată până la oase.

În stânga sa e o casetă de sticlă. În casetă este șarpele ei coral, îndopat cu greieri. Katharine îl are de când era mică și este singura creatură veninoasă de care nu se teme. Șarpele recunoaște vibrațiile glasului lui Katharine și mirosul pielii ei. Nu a mușcat-o niciodată, nici măcar o dată.

Katharine îl va avea cu ea la petrecere, încolăcit în jurul încheieturii mâinii, ca o brățară caldă și musculoasă. Natalia va purta o mamba neagră. O brățară dintr-un șarpe mic nu e la fel de elegantă ca un șarpe mare în jurul umerilor, dar lui Katharine îi place mai mult mica ei bijuterie. Este mai draguță, roșu

cu galben și cu negru. Culori toxice, se spune. Accesoriul perfect pentru o regină a toxicilor.

Katharine atinge sticla casetei și șarpele își ridică spre ea capul rotund. Katharine a fost învățată să nu îi dea vreodată un nume șarpelui, i s-a spus mereu că nu e un animal de companie. Dar în mintea ei, Katharine i-a spus mereu „Dulceață”.

— Să nu bei prea multă șampanie, o sfătuiește Giselle, în timp ce îi împarte părul în secțiuni. Sigur este înveninată, sau măcar botezată cu suc toxic. La bucătărie am auzit că se pun boboțe de vâsc roz.

— Un pic va trebui să beau, spune Katharine. În fond, vor toasta pentru aniversarea mea.

Pentru aniversarea ei și a surorilor ei. Pe tot cuprinsul insulei, lumea sărbătorește cei șaisprezece ani împliniți de ultima generație de regine triplete.

— Atunci să-ți înmoi doar buzele, spune Giselle. Nu mai mult. Nu numai la otravă trebuie să ai grijă, ci și la băutura în sine. Ești mult prea slabă ca să bei mai mult fără să-ți pierzi concentrarea.

Giselle îi împletește părul în codițe pe care le răsuțește sus, în spatele capului, și le strânge într-un fel de coc. Atingerea ei e blândă. Nu o trage de păr. Știe că toți acei ani de intoxicare i-au slăbit scalpul.

Katharine întinde mâna spre cutia cu farduri, dar, cu un tâțâit, Giselle o avertizează să se oprească. Regina este deja mult prea albă de atâta pudră – în încercarea de a ascunde oasele ascuțite ale umerilor slabi și adânciturile din obraji. Este slabă de la otravă. Noaptea acelea de transpirație și vomă îi făcuseră pielea să devină fragilă și translucidă ca o coală de hârtie udă.

— Ești destul de draguță și așa, îi spune Giselle și îi zâmbește în oglindă. Cu ochii ăia mari și negri de păpușă.

Giselle e bună. E favorita ei între cameristele de la Greaves-drake. Dar până și camerista este mult mai frumoasă decât regina, din mai multe puncte de vedere, are șolduri pline, culoare în obraji și un păr blond strălucitor, deși a trebuit să fie vopsit în blondul acela de gheață care îi place Nataliei.

— Ochi de păpușă, repetă Katharine.

Posibil. Dar nu sunt frumoși. Niște globuri mari și negre pe o față bolnăvicioasă. Când se uită în oglindă, își vede corpul ca pe niște piese separate. Oase. Piele. Sânge prea puțin. Nu e nevoie de cine știe ce efort ca s-o reduci la zero, să scoți de pe oase mușchii ăia slabi, să scoți organele dinăuntru și să le lași să se usuce la soare. De multe ori se întreabă dacă surorile ei sunt la fel de slabe. Și dacă pe sub piele sunt la fel ca ea. Niciuna nu e toxică, una e naturalistă și alta elementală.

— Genevieve e convinsă că nu mă voi descurca, spune Katharine. Spune că sunt prea mică și prea slabă.

— Ești o regină toxică, spune Giselle. Altceva ce mai contează? Și apoi, nu ești prea mică. Am văzut eu altele mai mici și mai slabe ca tine.

Natalia, îmbrăcată într-o rochie neagră, mulată, intră în cameră pe nesimțite. Ar fi trebuit s-o audă, să-i audă tocurile răsunând pe podea și ecoul lor reverberat până în tavan. Nu au fost atente.

— Este gata? întreabă Natalia și Katharine se ridică în picioare.

Să fii îmbrăcată de șeful casei Arron este o cinste rezervată zilelor speciale. Și celor mai importante aniversări.

Giselle îi întinde rochia. Este neagră și lungă. Grea. Nu are mâneci, dar are niște mânuci negre de satin care să îi acopere rănile făcute de iedera otrăvitoare.

Katharine își pune rochia, iar Natalia se apucă să-i închidă nasturii. Stomacul lui Katharine se strânge. Deja începe să se audă de jos zgomotul făcut de invitații care se adună. Natalia și Giselle îi pun mânușile. Giselle deschide caseta șarpelui. Katharine îl ia de acolo pe Dulceață, iar acesta i se încolăcește docil pe încheietura mâinii.

— Este sedat? întreabă Natalia. Poate ar trebui să-l sedăm.

— Nu e nevoie, spune Katharine și îl mângâie ușor pe Dulceață. E foarte manierat.

— Cum zici tu.

Natalia o întoarce pe Katharine cu fața la oglindă și își pune mâinile pe umerii ei.

Niciodată până atunci nu mai domniseră în succesiune trei regine cu același har. Sylvia, Nicola și Camille fuseseră ultimele. Toate erau toxice, crescute de clanul Arron. Dacă mai venea încă una, s-ar putea întemeia o dinastie; poate că numai regina toxică va avea dreptul să trăiască, iar surorile ei vor fi înecate imediat după naștere.

— Nu va fi nimic prea surprinzător la *Gave Noir*, spune Natalia. Nimic din ce nu ai văzut până acum. Dar, ca și până acum, să nu mănânci prea mult. Folosește-ți trucurile. Fă așa cum am exersat.

— Ar fi un semn bun, spune Katharine încet, dacă m-ar atinge harul chiar în seara asta. De ziua mea. Așa cum s-a întâmplat cu regina Hadly.

— Iar ți-ai băgat nasul prin istoriile din bibliotecă.

Natalia pulverizează puțin parfum de iasomie pe gâtul lui Katharine și apoi îi pipăie codițele adunate la spate. Părul blond-argintiu al Nataliei este aranjat într-un mod asemănător, poate în semn de solidaritate.

— Regina Hadly nu a fost toxică. Ea avea harul războiului. E altceva.

Katharine dă din cap, în timp ce e întoarsă în toate părțile, ca un manechin, nu ca o persoană, ca o bucată de argilă pe care Natalia o modelează cu măiestria ei toxică.

— Tu ești puțin cam costelivă, remarcă Natalia. Camille nu a fost niciodată costelivă. Era aproape dolofană. Aștepta *Gave Noir* așa cum un copil așteaptă să se ducă la bălci.

Katharine ciulește urechile la numele reginei Camille. Cu toate că a fost crescută ca sora vitregă a lui Camille, Natalia nu vorbește aproape niciodată despre fosta regină. Mama lui Katharine, deși Katharine nu se poate gândi la ea ca la o mamă. Legile templului spun că reginele nu au nici mamă, nici tată. Sunt numai fiicele Zeiței. În plus, regina Camille a părăsit insula împreună cu regele-consort imediat după ce și-a revenit după naștere, la fel cum fac toate reginele. Zeița trimisese noile regine, așa că domnia celei vechi se încheiase.

Și totuși, lui Katharine îi place să audă poveștile despre cele de dinaintea ei. Singura poveste pe care i-a spus-o Natalia despre Camille se referă la episodul în care și-a luat coroana. Cum și-a otrăvit surorile, cu atâta viclenie și pricepere, că a durat mult timp ca acestea să moară. Cum arătau ele de împăcate când totul s-a sfârșit, încât, dacă nu ar fi fost spuma de pe buzele lor, ai fi putut crede că au murit în somn.

Natalia văzuse cu ochii ei chipurile lor liniștite după otrăvire. Dacă și Katharine va reuși, va mai vedea încă două astfel de chipuri.

— Dar și tu ești într-un fel precum Camille, spune Natalia și oftează. Și ei îi plăceau cărțile alea prăfuite din bibliotecă. Și ea arăta ca tine, așa de tânără. De fapt, *era* tânără. Nu a

domnit decât șaisprezece ani după încoronare. Zeița i-a trimis devreme tripletele.

Tripletele reginei Camille au fost trimise devreme de Zeiță pentru că regina era slabă. Așa se șoptește pe la colțuri. Katharine se întreabă uneori cât timp va avea ea însăși. Câți ani își va conduce supușii, înainte ca Zeița să aprecieze că trebuie schimbată. Probabil că pe cei din clanul Arron nu-i interesează asta. Consiliul Negru conduce insula până la instalarea noii regine și, cât timp poartă ea coroana, tot el controlează insula.

— Camille mi-a fost ca o soră mai mică, așa putea spune, adaugă Natalia.

— Asta înseamnă că eu îți sunt nepoată?

Natalia o apucă de bărbie.

— Nu fi așa de sentimentală, spune ea și îi dă drumul. Camille și-a otrăvit surorile cu eleganță tocmai pentru că părea așa de tânără. De la început a fost o toxică foarte bună. Harul ei s-a vădit devreme.

Katharine se încruntă. Și una dintre surorile ei își vădise harul devreme. Mirabella. Marea elementală.

— O să leucid pe surorile mele la fel de ușor, Natalia, spune Katharine. Îți promit. Deși e posibil ca la final să nu pară că sunt adormite.

Sala de bal din nordul clădirii este plină până la refuz de toxici. Ai impresia că au venit la Indrid Down toți cei care pretind că au sânge de Arron, plus mulți alți toxici din Prynn. Din capul scării principale, Katharine studiază mulțimea. Numai cristal, argint și nestemate peste tot, și grămezi violacee de beladonă strălucitoare, înfășurată în vată de zahăr.

Oaspeții i se par chiar mult prea rafinați; femeile poartă coliere de perle negre și diamante negre, bărbații poartă cravate